

INTERVIEW HANNEKE MEULBLOK

‘Een ander loopt hard. Ik krijg adrenaline door onderzoek’

Hanneke Meulblok graaft graag in de geschiedenis van Steenberg. Van ruim 6000 adressen in haar woonplaats legde ze de historie bloot. „Dat was monnikenwerk.”

Ben van den Aarssen
Steenbergen

Ze is nieuwsgierig, in de goede zin van het woord. Neem het doorkijkje op landgoed de Dassenberg, met in de verte die glimp van het landhuis. Voor Hanneke Meulblok is dat ene plaatje voldoende voor een zoektocht naar de geschiedenis van de buitenplaats en haar bewoners. „Voor ik het weet ben ik vertrokken.”

Meulblok is niet van de gebaande paden. Verwacht van haar niet de zoveelste studie over de Witte Villa, het markante pand aan de Kaaistraat in Steenberg, met haar rijke geschiedenis van notabelen en suikermagnaten. „Liever kies ik dan voor een half vervallen pandje, ergens achteraf.”

In het onderwijs wil ze ook graag ontdekken, elke dag weer. Bijna twintig jaar werkte ze op basisschool De Noordster in Bergen op Zoom, in tal van functies. Ook bovenscholse zaken pakt ze graag op. „Hoe breder, hoe liever ik het heb.”

Welbewust stapte Meulblok een jaar of zes geleden over naar De Dobbelseen, op zoek van nieuwe uitdagingen. Die prikkel heeft ze nodig, „Ik ben geen schaap dat volgt.”

Oude adressen

Precies zo ging het met het onlangs gelanceerde Wijkregister Steenberg, de database die het resultaat is van jaren onderzoek. Het begon ooit met een opmerking van Con Slokkers in een artikel van De Steenen Kamer, de heemkundekring waar ze bestuurslid en penningmeester is. Slokkers uitte zijn twijfels over het achterhalen van oude adressen in de gemeente. „Dat moet je tegen mij niet zeggen.”

Het resultaat spreekt tot de verbeelding: ruim 6000 adressen in de vestingstad Steenberg wist Meulblok thuis te brengen, vaak voorzien met interessante informatie over de bewoners van weleer en soms historisch beeldmateriaal. Monnikenwerk was het. En dat is het nog steeds. „Dit project is nooit af.”

Als een hedendaagse wijkmeester zocht Meulblok haar weg door de di-

gitale archieven. Haar voorgangers liepen met enige regelmaat door de stad, om van huis tot huis te noteren wie de eigenaar was. Goed om te weten: adressen met straatnamen en huisnummers bestonden voor 1949 niet. Wel kreeg ieder gebouw, huis, pakhuis of stal een wijkletter met een nummer toegewezen. „Maar in de loop der tijd veranderde de bebouwing en dus ook de nummering.” Meulblok combineerde de data uit alle registers van 1863 tot 1940, om een totaaloverzicht te krijgen. Haar project wordt in de Brabantse archiefwereld als uniek beschouwd. „Het schijnt nooit eerder op deze manier te zijn opgezet.”

Meulblok is mettertijd uitgegroeid tot een vraagbaak als het gaat om de geschiedenis van Steenberg. Ruim vijftig jaar geleden kwam ze naar deze contrieën, de liefde achterna. Ze moet iets bekennen. „Ik wist Steenberg niet te liggen. Ik moest het opzoeken op de kaart.”

Ze woont zelf in een historisch stukje Steenberg. Een steen iets verderop herinnert aan de Enka, de kunstzijdefabriek die behoort tot het industriële verleden van het stadje. „Ik geloof dat ik in het hoekje van de oude weverij woon.”

Natuurlijk komt er een mooi foto-boek op tafel, met een afbeelding van de fabriek en het podium waar to-

▲ **Hanneke Meulblok: „Als ik op een vodge van niks ineens een onbekend feitje tegenkom: bere-interessant.”** FOTO TONNY PRESSER/POAPROFS

“Mensen worden geraakt door verhalen”
— Hanneke Meulblok

PASPOORT

- **Naam:** Hanneke Meulblok
- **Leeftijd:** 47 jaar
- **Geboorteplaats:** Breda
- **Woonplaats:** Steenberg
- **Burgerlijke staat:** gehuwd, twee dochters
- **Opleiding:** pabo/schoolleidersopleiding
- **Functie:** directeur OBS De Dobbelseen, Hoogerheide
- **Bekend als:** Stadsheer en lid van het Genootschap van de Meermin

neelgezelschappen en andere culturele verenigingen optraden. „Overdag werd er in die zaal gewoon geschaft door de werknemers.” Zelf trad ze vorig jaar ook op, als verhalenverteller. In theatercafé Myra Ceti, in de zomer, toen het even mocht. Een boeiende middag met verhalen over Steenberg. Meulblok vertelde over de geschiedenis van het pand, een voormalige broodfabriek. Veertien dagen zaten er tussen de uitnodiging van organisator Claudia de Groen en het optreden. „Ik begon met niets.” Als lid van de werkgroep stadskernonderzoek is ze bezig met dezelfde dingen. „Het verhaal achter de voordeur.”

Haar verzamelde kennis kan ze in jaren zonder corona goed kwijt als stadsheer in Steenberg. De deelnemers aan de rondwandelingen hangen aan haar lippen. Niet voor de jaartallen of de dorre feiten. „Mensen worden geraakt door verhalen.”

Ambassadeur

Als lid van het Genootschap van de Meermin is ze ambassadeur voor Steenberg 750 jaar, het feest dat voor volgend jaar op het programma staat. Ze kijkt er naar uit, juist in deze moeilijke tijd. „We hebben allemaal een stip aan de horizon nodig.”

Als directeur van een basisschool heeft ze dagelijks af te rekenen met corona. „Gelukkig zie ik weer lachende kinderen op school.”

Haar baan is druk en veelomvattend, met ook de nodige taken op het gebied van financiën en personeelszaken. Thuis is er het gezin en zijn er de archieven. Ze wil op termijn de wijkregisters van alle kernen in de gemeente Steenberg toegankelijk maken. Daarnaast zijn er nog tal van andere historische onderwerpen waar ze zich in wil verliepen. Voor Meulblok is het ontspanning, na school. „Een ander gaat hardlopen, om het hoofd leeg te maken. Ik doe dat met mijn onderzoek en, geloof het of niet, ook daar komt veel adrenaline bij vrij. Als ik op een vodge van niks ineens een onbekend feitje tegenkom, voor mij is dat bere-interessant.”

Ben van den Aarssen

Steenbergen

Ze is nieuwsgierig, in de goede zin van het woord. Neem het doorkijkje op landgoed de Dassenberg, met in de verte die glimp van het landhuis. Voor Hanneke Meulblok is dat ene plaatje voldoende voor een zoektocht naar de geschiedenis van die buitenplaats en haar bewoners. „Voor ik het weet ben ik vertrokken.”

Meulblok is niet van de gebaande paden. Verwacht van haar niet de zoveelste studie over de Witte Villa, het markante pand aan de Kaaistraat in Steenbergen, met haar rijke geschiedenis van notabelen en suikermagnaten. „Liever kies ik dan voor een half vervallen pandje, ergens achteraf.”

In het onderwijs wil ze ook graag ontdekken, elke dag weer. Bijna twintig jaar werkte ze op basisschool De Noordster in Bergen op Zoom, in tal van functies. Ook bovenschoolse zaken pakt graag op. „Hoe breder, hoe liever ik het heb.”

Welbewust stapte Meulblok een jaar of zes geleden over naar De Dobbelsteen, op zoek van nieuwe uitdagingen. Die prikkel heeft ze nodig, „Ik ben geen schaap dat volgt.”

Oude adressen

Precies zo ging het met het onlangs gelanceerde Wijkregister Steenbergen, de database die het resultaat is van jaren onderzoek. Het begon ooit met een opmerking van Con Slokkers in een artikel van De Steenen Kamer, de heemkundekring waar ze bestuurslid en penningmeester is. Slokkers uitte zijn twijfels over het achterhalen van oude adressen in de gemeente. „Dat moet je tegen mij niet zeggen.”

Het resultaat spreekt tot de verbeelding: ruim 6.000 adressen in de vestingstad Steenbergen wist Meulblok thuis te brengen, vaak voorzien met interessante informatie over de bewoners van weleer en soms historisch beeldmateriaal. Monnikenwerk was het. En dat is het nog steeds. „Dit project is nooit af.”

Als een hedendaagse wijkmeester zocht Meulblok haar weg door de digitale archieven. Haar voorgangers liepen met enige regelmaat door de stad, om van huis tot huis te noteren wie de eigenaar was. Goed om te weten: adressen met straatnamen en huisnummers bestonden voor 1949 niet. Wel kreeg ieder gebouw, huis, pakhuis of stal een wijkletter met een nummer toegewezen. „Maar in de loop der tijd veranderde de bebouwing en dus ook de nummering.” Meulblok combineerde de data uit alle registers van 1863 tot 1940, om een totaaloverzicht te krijgen. Haar project wordt in de Brabantse archiefwereld als uniek beschouwd. „Het schijnt nooit eerder op deze manier te zijn opgezet.” Meulblok is mettertijd uitgegroeid tot een vraagbaak als het gaat om de geschiedenis van Steenbergen. Ruim vijftientig jaar geleden kwam ze naar deze contreien, de liefde achterna. Ze moet iets bekennen. „Ik wist Steenbergen niet te liggen. Ik moest het opzoeken op de kaart.”

Ze woont zelf in een historisch stukje Steenbergen. Een steen iets verderop herinnert aan de Enka, de kunstzijfabriek die behoort tot het industriële verleden van het stadje. „Ik geloof dat ik in het hoekje van de oude weverij woon.”

Natuurlijk komt er een mooi fotoboek op tafel, met een afbeelding van de fabriek en het podium waar toneelgezelschappen en andere culturele verenigingen optraden. „Overdag werd er in die zaal gewoon geschaft door de werknemers.” Zelf trad ze vorig jaar ook op, als verhalenverteller. In theatercafé Myra Ceti, in de zomer, toen het even mocht. Een boeiende middag met verhalen over Steenbergen. Meulblok vertelde over de geschiedenis van het pand, een voormalige broodfabriek. Veertien dagen zaten er tussen de uitnodiging van organisator Claudia de Groen en het optreden. „Ik begon met

niets.” Als lid van de werkgroep stadskernonderzoek is ze bezig met dezelfde dingen. „Het verhaal achter de voordeur.”

Haar verzamelde kennis kan ze in jaren zonder corona goed kwijt als stadsheraut in Steenberg. De deelnemers aan de rondwandelingen hangen aan haar lippen. Niet voor de jaartallen of de dorre feiten. „Mensen worden geraakt door verhalen.”

Ambassadeur

Als lid van het Genootschap van De Meermin is ze ambassadeur voor Steenberg 750 jaar, het feest dat voor volgend jaar op het programma staat. Ze kijkt er naar uit, juist in deze moeilijke tijd. „We hebben allemaal een stip aan de horizon nodig.”

Als directeur van een basisschool heeft ze dagelijks af te rekenen met corona. „Gelukkig zie ik weer lachende kinderen op school.”

Haar baan is druk en veelomvattend, met ook de nodige taken op het gebied van financiën en personeelszaken. Thuis is er het gezin en zijn er de archieven. Ze wil op termijn de wijkregisters van alle kernen in de gemeente Steenberg toegankelijk maken. Daarnaast zijn er nog tal van andere historische onderwerpen waar ze zich in wil verdiepen. Voor Meulblok is het ontspanning, na school. „Een ander gaat hardlopen, om het hoofd leeg te maken. Ik doe dat met mijn onderzoek en, geloof het of niet, ook daar komt veel adrenaline bij vrij. Als ik op een vodge van niks ineens een onbekend feitje tegen kom, voor mij is dat beren-interessant.”